

стають членами громадянського суспільства. Частина радикально налаштованих теоретиків доводила, що не дивлячись на те, що деякі природні права й були принесені в жертву державі заради збереження миру в суспільстві, проте залишилися інші. А тому доводили: люди можуть апелювати до них, повстаючи проти деспотичного правління.

Отже, концепція природнього права справила значний вплив на формування прав і свобод, визначивши пріоритет прав людини, вказавши на нові параметри взаємовідносин індивіда і держави. Головною особливістю цієї теорії є її основа – загальнолюдські цінності. Можна повноцінно стверджувати, що розуміння прав і свобод людини бере свій початок з концепції природнього права, оскільки у сучасному суспільстві права і свободи пронизують усі найважливіші сфери життя, тому концепція природнього права сприяє демократизації суспільства, побудові його на принципах справедливості.

Література

1. Горлач М.І., Кремень В.Г. Політологія наука про політика: підручник. 2004. 837 с.

2. Єльнікова М.О. Сучасні концепції розуміння прав і свобод людини. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2014. С. 72-76.

3. Крегул Ю.І., Ладиченко В.В., Орленко О.І. Права і свободи людини: навч. посіб. Київ: Книга, 2004. 288 с.

УДК 340.13(477)(043.2)

Варава І.П., старший викладач,
Жуда В.І., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ

Україна належить до держав соціально-демократичної орієнтації, які прагнуть бути правовими, а це зобов'язує дотримуватись і гарантувати основні права і свободи людини і громадянина. Повну і всебічну охорону та захист прав людини можуть забезпечити досконалі політико-правові акти, які чітко закріплюють взаємовідносини держави й особи, сприяють зміцненню законності та правопорядку у суспільстві. Серед системи актів провідну роль відіграє закон як найвищий за юридичною силою нормативно-правовий акт єдиного органу законодавчої влади в країні. Діяльність усіх суб'єктів правовідносин має підпорядковуватись його волі та приписам.

Нормативно-правові акти займають особливе місце у системі

правових актів, адже регулюють усі сфери життєдіяльності людини й функціонування держави. Це основне джерело права. Нормативно-правовий акт визначено як юридичний документ нормативного змісту, який прийнятий уповноваженим органом і в установленому порядку з метою регулювання суспільних відносин.

Для національної правової системи, яка переживає період чергової трансформації, характерне активне прийняття нормативно-правових актів різної юридичної сили. До того ж, мусимо констатувати, у нашій країні відчутна проблема правових колізій, яка є наслідком суперечностей між нормами єдиного акту або вимог норм різних актів. Саме на часі виробити системний погляд на нормативно-правові акти і так само системний підхід до визначення основних критеріїв їх групування. На наше глибоке переконання нормативно-правові акти повинні виконувати основне своє призначення – регулювати суспільні відносини, а це можна забезпечити лише шляхом узгодженості та внутрішньої відповідності в системі.

Сьогодні діючим в Україні є Закон про нормативно-правові акти, в якому комплексно закріплені засади розроблення нормативно-правових актів, механізм регулювання правових відносин, визначено види, ієрархію та юридичну силу нормативно-правових актів,

Удосконалення законодавства України – один із найефективніших способів, за допомогою якого розвивається сучасна правова система України. Виходячи з основних проблем, які постають перед сучасним законодавцем, основними системними елементами удосконалення законодавства є: якість, ефективність, гармонізація, систематизація та глобалізація законодавства.

Наведемо основні критерії для групування нормативно-правових актів у системі нормативно-правових актів. Більшість вчених групують нормативно-правові акти за такими критеріями: 1) юридичною силою – закони та підзаконні акти; 2) суб'єктами правотворчості – акти, прийняті народом, главою держави, органами законодавчої, виконавчої влади, органами місцевого самоврядування; 3) обсягом і характером дії – акти загальної дії, акти обмеженої дії (спеціальні), акти виняткової дії (надзвичайної); 4) галузевою належністю – акти, які містять норми конституційного, адміністративного, цивільного, трудового, сімейного права тощо; 5) зовнішньою формою вираження – закони, укази, постанови, рішення, розпорядження, накази тощо [1, с. 281]. Деякі дослідники права розглядають систему нормативно-правових актів крізь призму ієрархії нормативно-правових актів, галузі правового регулювання та устрою держави [2, с. 125–126].

Важливе значення у житті суспільства мають і підзаконні акти, відіграючи деталізуючу роль. Найбільш поширеною вважається класифікація нормативних актів за їх юридичною силою. Виходячи з наведених положень цю систему можна ієрархізувати так.

Закони України:

1) Конституція України як Основний закон України та закони про внесення змін до Конституції України;

2) закони України.

Підзаконні нормативно-правові акти України:

1) постанови Верховної Ради України нормативно-правового змісту;

2) укази Президента України;

3) постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України;

4) накази міністерств;

5) накази центральних органів виконавчої влади й інші нормативно-правові акти, що ними приймаються, які торкаються прав та обов'язків людини і громадянина;

6) розпорядження голів місцевих державних адміністрацій нормативно-правового змісту;

7) рішення місцевих референдумів нормативно-правового змісту;

8) рішення місцевих рад і їхніх виконавчих органів нормативно-правового змісту;

9) розпорядження сільських, селищних, міських голів, голів районних у містах, обласних рад нормативно-правового змісту;

10) локальні нормативно-правові акти.

Отже, доходимо висновку, що система нормативно-правових актів є основою для правового регулювання, вона є диференційованою та ієрархізованою. Законодавство, представлене законами та підзаконними нормативно-правові актами, має містити чіткі і зрозумілі юридичні формулювання, логічний зв'язок і послідовність між його елементами.

Література

1. Загальна теорія держави й права: підруч. / М.В. Цвік, О.В. Петришин, Л.В. Авраменко та ін.; за ред. М.В. Цвіка, О.В. Петришина. Харків: Право, 2009. 584 с.

2. Рабінович П.М. Основи загальної теорії права та держави: навч. посіб. Львів: Край, 2007. 192 с.

UDC 341.238: 347.823.12

Vodolaskova Kateryna, Ph.D, Associate professor,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

APPROXIMATION OF UKRAINE'S LEGISLATION WITHIN THE INTEGRATION INTO THE COMMON AVIATION AREA OF EUROPEAN UNION

The CAA has been envisaged to allow gradual market opening between the EU and its neighbours linked with regulatory convergence through the gradual